

الْحَالُ

De uitdrukking van toestand

vanuit het perspectief van de
Arabische grammatica

De **ḥāl** verduidelijkt de toestand van het subject of het object van een verbale zin op het moment dat de handeling van het werkwoord plaatsvindt.

Dat wil zeggen dat de **ḥāl** de vraag beantwoordt naar *hoe* كيف de handeling plaatsvond.

Het subject of object waarvan de **ḥāl** de toestand verduidelijkt heet de **ṣāḥib al-ḥāl** صاحب الحال .

De **ṣāḥib al-ḥāl** is (bijna) altijd bepaald.

De **ḥāl** kan bestaan uit:

1. een naamwoord in de accusatief
(*toestandsaccusatief*)
2. een uitdrukking met een voorzetsel
(*bijwoordelijke bepaling van toestand of omstandigheid*)
3. een nominale of verbale zin
(*toestandszin*)

1. De **ḥāl** bestaande uit een naamwoord in de accusatief (*toestandsaccusatief*)

دَخَلَتِ الطَّالِبَةُ ضَاحِكَةً. *De studente kwam lachend binnen.*

رَأَى الْمُعَلِّمُ الطُّلَّابَ ضَاحِكِينَ. *De leraar zag de studenten lachen.*

أَشْرَبُ الْقَهْوَةَ بَارِدَةً. *Ik drink de koffie koud.*

Dit naamwoord:

- staat in de accusatief
- is (bijna) altijd onbepaald
- volgt de **ṣāhib al-ḥāl** in aantal en geslacht

2. De **ḥāl** bestaande uit een uitdrukking met een voorzetsel (een *bijwoordelijke bepaling van toestand of omstandigheid*)

سَنَسَافِرُ بِالطَّائِرَةِ. Wij zullen met het vliegtuig reizen.

رَأَتْ الْأَوْلَادَ فِي الشَّارِعِ. Zij heeft de kinderen op straat gezien.

3. De **ḥāl** bestaande uit een nominale of verbale zin. (de *toestandszin*)

3.a Nominale toestandszin

دَخَلَتِ الْمُعَلِّمَةُ وَفِي يَدِهَا كِتَابٌ. *De lerares kwam binnen met een boek in haar hand.*

شَرِبْتُ الْقَهْوَةَ وَهِيَ بَارِدَةٌ. *Ik heb de koffie gedronken terwijl hij koud was.*

تَدْخُلُ الْمُعَلِّمَةُ وَهِيَ ضَاحِكَةٌ. *De lerares komt lachend binnen.*

deze nominale zin begint altijd met **و**

3.b verbale toestandszin, deze begint met:

- و + onderwerp + imperfectum
- وقد + perfectum + onderwerp *of*
و + onderwerp + قد + perfectum *of*
ولم + apocopaat + onderwerp
- imperfectum + onderwerp

3.b verbale toestandszin:

و + onderwerp + imperfectum

دَخَلَ الْمُعَلِّمُ وَالْأَوْلَادُ يَلْعَبُونَ. *De leraar kwam binnen
terwijl de kinderen speelden.*

يَدْخُلُ الْأَوْلَادُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ. *De kinderen komen spelend
naar binnen.*

3.b verbale toestandszin:

وقد + perfectum + onderwerp of

و + onderwerp + قد + perfectum of

ولم + apocopaat + onderwerp

ألقى كلمةً وقد راح بعضُ النّوّبِ. *Hij hield een toespraak terwijl sommige afgevaardigden weggegaan waren.*

ألقى كلمةً وبعضُ النّوّبِ قد راحوا. *Hij hield een toespraak terwijl sommige afgevaardigden weggegaan waren.*

ألقى كلمةً ولم يحضر كلُّ النّوّبِ. *Hij hield een toespraak terwijl niet alle afgevaardigden aanwezig waren.*

3.b verbale toestandszin:

imperfectum + onderwerp

- als het onderwerp van de toestandszin hetzelfde is als het onderwerp of het lijdend voorwerp van de hoofdzin.

دَخَلَ الْأَوْلَادُ يَلْعَبُونَ. *De kinderen kwamen spelend binnen.*

سَمِعَتْهُمْ يُنَادُونَ. *Zij hoorde hen schreeuwen.*

دَعْنِي أَدْرُسُ! *Laat mij studeren!*

Einde